

tyrannidis, &c. 2. Sam. XV, 3. seqq. Nam tempus præsens exprimitur participio, q. d. es will des Wesens kein Ende werden / carbo carbonem incendit, surgens fluctus unus surgere secum facit abripitque simul alterum.

EXPLICATIO VERSUS III.

אמרים dicentes:) particip. pro præsentis dicunt. Excitant quasi hostes sese mutuò, animantque ad capessenda arma contra desertum, à Deò. Imò non verentur mihi talia in os objicere, si mecum loqui datur occasio. confer 2. Sam. XVI, 8.

אנפשי animæ meæ:) Luth. von: sic (ל) Genes. XX, 2. **אמרי לי** dic de me: Psalm. XCI, II. angelis **לך** de te &c. Psalm. XLV, 2. sic etiam Felinus, Kimchi, Vatablus, Aben Esra **בעבור** Rasche: על &c. Ebertus in anim. h. l. accipit pro notâ dativi; dicunt animæ meæ; q. d. præcordia quasi his sarcasmis sibi transfigi. Hoc modò Anima emphasi non careret, siquidem aculeata hæc verba ferirent non solas aures, verum nobilissimam Davidis partem, vel ipsamet penetrarent animam. Verum num multi adeò coram hoc objecerint Davidi, & non potius de eò absente sic disseruerint, dubium omnino est. Aliàs Anima ponitur fynecdochicè pro totò animatò; quò modò sensus emergeret; dicunt mihi, vel potius de me.

אין non:) vel nullum profus; est particula negativa אין quæ formam regiminis suscipit, אין (ad formam nom. אִי) & tunc coheret cum sequentibus. Aliàs forma אין pendet à præcedentibus, ut Exod. XVII, 7. An Dominus in medio nostri, אין אִי annon? &c. Si ante nomina ponatur, tunc per ellipsin verbi substantivi negat totam ac certam speciem; ut Gen. XX, II. nullus timor Domini &c. Prov. XXI, 10. אין עצה nullum consilium contra Dominum: ita & h. l. denegant Davidi omnes auxilii veri modos ac species. confer Pistor. ench. gr. p. 732. seq. Tale aliàs dicterium nequam habes etiam in Casin. a. 2. sc. 5. vers. 39. ubi Stal. Diis sum fretus, Deos speravimus. OLY. non ego istud verbum emissim tui vitio, nam omnes mortales Diis sunt freti, sed tamen vidi ego Diis fretos sæpè multos decipi.

אישועתך auxilium:) est fœm. cum duplicatâ litera (ה) ad roborandam significationem: ut Jon. II, 20. Ita צרתך maxima angustia, Psalm. CXX, 1. &c. Sensus est ergò; utut vir fugitivus hic antea singularem præ se tulerit pietatem, multamque subindè opem adeptus fuerit cœlitus, hæc tamen vice, ob facinora patrata non una, metuere non habemus de Dei contra nos subsidio; profus non est ei salus reliqua in Domino, non solum destituitur auxilio præclaro ac notabili, verum etiam mediocri & qualicunque.

לי ei:) scil. animæ: nam נפש est gen. comm. Syrus: non est tibi salus in Deo tuo; mutatâ personâ tertiâ in secundam.

באלהים in Deo:) quem scil. adulterio, homicidio, sceleribusque aliis haud parum hæctenus offendit. Est autem hic ellipsis verbi substantivi consveta: nulla salus ei in Deo, scil. est residua. Luth. sic hat. Confer Jes. XXXVI, 7. ubi Hiskie objiciuntur similia.

סלה) Vox hæc non nisi in Psalmis occurrit, & quidem 71. vicibus, semel verò præterea Hab. III,

A 5. 8. 12. diciturque à Buxt. in Concor. esse vox pausa & attentionis. (vide ejusdem Lex. & Glass. I. 3. pag. 601.) quod ipsum quoque non parum confirmatur inde, quod nusquam, nisi in canticis, occurrat, adeoque ad musicam imprimis spectare videatur. Si vero idem esset, ac in seculum, (uti vult Syrus, Chaldaus, Aquila, alique,) vel, sic est, plane, maxime, &c. quid impediret, quo minus in aliis quoque scriptis adhiberetur? Fagius ad Num. V, 22. observat, tres esse voces, quibus Ebraei præsentur rebus suis felicitatem & successum, videlicet Sela, שְׁלוֹם & אִשָּׁן. Verum adhuc manet dubium, cur non extra carmina, occurrat eò in sensu? vide sis Radman. סוּאָגָה. psalm. in sine Hieron. ad Marcellam. Bodin. demon. I. 2. cap. 4. de Dieu animad. h. l. Lutherus t. 1. J. G. f. 479. ich acht / Sela sey ein Zeichen des Geistes / daß wo es im Psalter stehet / daß da bedeutet werde ein stillhalten und tieff Auffmercken / &c. Sic de pausa & attentionis notâ etiam Tarn. & Calov. anim. h. l. item Buxt. in lex. talm. Ex conjuncturis his, (hautenim opinor solidi quid afferri posse,) elige, quod probabilissimum. De græcorum τὸ διάψαλμα, quod primâ vice hic ponitur, vide Cordeium fol. 42. & 52.

EXPLICATIO VERSUS IV.

אחתך Sed tu: (1) sumitur adverbativè, ut Genes. III, 2. Psal. LXIV, 8. Prov. II, 22, &c. Allatis hostium objectionibus satis acerbis, animosam nunc David subjungit responsonem suam; quâ ipsummet audet adhuc compellare Deum, quem sibi infensissimum ingesserant obtrectatores.

אין clypeus:) undique corpus quasi sepiens vel claudens, à rad. בגן sepsit, texit, operuit. Petit autem David hanc metaphoram è re præsentis militari, ubi non parum prodest contra ictus atque tela clypeus impenetrabilis. Talis vero protector est Deus contra hostes tam animæ, quàm corporis; quò clypeò rectè solum uti novit fides. Utut ergo hostis clamet, Davidi nullum apud Deum restare auxilium, v. 3. David tamen eòdem Deò ait se pœnitentem pro clypeò usurum esse. Peccato equidem fuerat ab eò separatus; Jesa. LIX, 2. verum resipiscentiâ clementem ipsum fuerat adeptus denuò.

C) **בערי**) Luth. für mich; est particula עד usque ad, cum aff. & præf. (ב) cum quò idem est, ac pra, ante, ut Genes. XX, 18. circa uterum: sic בערי Psalm. CXXXIX, II. De punctatione vide pag. 139. 10. & 79. 2. Utut ergò undique contra Davidem instructæ starent phalanges, utut tela advolarent confestim, attamen circa se credit undique constitutum Dei præsidium, tutelam ceu invictam.

כבודי gloria mea:) h. e. de te, Domine, possum gloriari, quippe qui crebram mihi das materiam gloriandi ob tua beneficia, tu pristinam dignitatem mihi potes restituere: Vatabl. esto; adversarios meos gloriari de suâ copiâ, astutia, armis, munitionibus præsidisque aliis, mihi tamen gloria fatis ampla est ipsemet Deus meus, tu veram gloriam mihi confers, adversus hostium calumnias & ignominiam: (meton. effecti pro effic. ut Psalm. XXVII, 1. Dominus Lux & salus mea: &c. vid. Glass. I. 5. pag. 23.) Hinc Lutherus, der mich zu Ehren setzet. Conferri possunt Genes. XLV, 13. ubi Joseph de suâ